

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 005127 19 Кж 2
Бања Лука, 04.02.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софија Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Б.С., због кривичних дјела силовање из члана 165. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске и полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката М.Р. из Д., изјављеној против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 005127 19 Кв 3 од 22.01.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 04.02.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Б.С., изјављена против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 005127 19 Кв 3 од 22.01.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Добоју број 13 0 К 005127 19 Кв 3 од 22.01.2019. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да и даље постоје разлози за притвор против оптуженог Б.С., који се потврђеном оптужницом Округног јавног тужилаштва у Добоју број Т15 0 КТ 0027387 18 од 07.11.2018. године, терети за извршење кривичних дјела силовање из члана 165. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) и полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 49/03, са измјенама).

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат М.Р. из Д., не наводећи жалбене основе, са приједлогом да се побијано рјешење укине и оптужени пусти на слободу. У основи, аргументима из жалбе, оспорава се оправданост продужења притвора према оптуженом из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани жалбени приговори, којима се оспорава постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, првостепени суд правилно цијени, те правилно у побијаном рјешењу образлаже начин и околности под којима су извршена кривична дјела, за која се оптужени терети потврђеном оптужницом, као и последице које је, кривично дјело силовање из члана 165. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, оставило на психичко здравље оштећене Д.Г. (покушала извршити самоубиство тровањем и која је још увијек на третману код психолога), које околности дјелу дају посебну тежину. Надаље, оба критична дјела за која се терети оптужени, која су предмет оптужнице, под тачкама 1. и 2., извршена су у релативно малом мјесту – Ч.П., општина Д.Ж., гдје се грађани међусобну познају, да су, према доказима у спису, поред оштећене Д.Г. и друге малољетне дјевојчице имале непријатности са оптуженим, укључујући и оштећену М.И. али и њену другарицу млдб. С.П., да због начина извршења предметних кривичних дјела, оне осјећају страх од оптуженог и да су ови догађаји изазвали оправдан револт родитеља оштећених, који живе у истом мјесту као и оптужени. Када се све наведено доведе у везу са чињеницом да су предметна кривична дјела откривена недавно, након што је оштећена Д.Г. покушала да се убије, онда нема сумње у правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу о нужности даље примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу.

Све наведене околности цијењене заједно, и по оцјени овог суда, указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршиоца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања оптуженог на слободу, имале за резултат стварну пријетњу нарушавања јавног реда, па је првостепени суд правилно поступио када је оптуженом продужио притвор по притворском основу из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Коначно, а што је од одлучног значаја, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, у образложењу жалбе се не указује на неке нове чињенице и околности, којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење укине и оптужени пусти на слободу, није основано.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено ја као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић